

[Arbejdsministeren]

fang udbetales dagpenge på et ikke korrekt grundlag; der er nogle medlemmer, der får for lidt udbetalt, og nogle, der får for meget.

Det behøver ikke at dreje sig om ret mange penge for det enkelte medlem, men med det antal arbejdsløse, vi desværre har, og med de store udgifter, vi har til dagpenge, kan selv små fejl blive til en stor samlet udgift.

Det, der nu sker, er, at vi yderligere forstærker arbejdet på at sikre, at de ledige får udbetalt netop de dagpenge, de har krav på, og hverken mere eller mindre, og jeg synes ikke, det på nogen måde kan udløse angreb fra nogen, medmindre man mener, at det i sig selv er en trussel mod den sociale tryghed for de arbejdsløse, at de får udbetalt de dagpenge, de har krav på.

I spørgsmålets begrundelse, hvis tankegang jeg som sagt ikke forstår, nævner hr. Kurt Hansen både vægringskarantæne og den såkaldte paradoksrapport. Jeg kan ikke se, hvad denne rapport, der handler om et vist misforhold mellem antallet af ledige og mangelen på arbejdskraft, har med denne sag at gøre, og jeg ser derfor heller ingen grund til at gå ind i en diskussion med hr. Kurt Hansen derom. Jeg kan sige, at hvis folk afgiver urigtige oplysninger til deres arbejdsløshedskasse, vil det selvfølgelig kunne udløse karantæne efter de normale regler, men et tal i den størrelsesorden, som hr. Kurt Hansen anfører, og med den begrundelse kan der aldrig blive tale om.

Kurt Hansen (VS):

Der sker jo hele tiden en lang række nedskæringer og begrænsninger i de arbejdsløses økonomiske situation, og derfor må vi, hver gang der i pressen er en lille sag om forringelser for de arbejdsløse, tage den op og diskutere den her i folketinget. Jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren nu fortæller, at det ikke er meningen, at man på forskellig måde vil straffe de folk, som vil komme i klemme, hvis arbejdsministeren giver de borgerlige partier den indrømmelse, som man kunne fornemme han var ved at give dem i forbindelse med diskussionen af paradoksrapporten i folketingets arbejdsmarkedsudvalg, men det er unægtelig noget forrykt, hvis det er rigtigt, som det er refereret i dagbladet Information fra den 29. november, at der faktisk

kan spares 250 mill. kr. på forkert udfyldte ledighedserklæringer. Når man hører et begreb som »forkert udfyldte ledighedserklæringer«, får man eller i hvert fald jeg en forestilling om, hvad vores arbejdsminister har i sinde: så drejer det sig om nedskæringer over for de arbejdsløse, for ministeren udviser gentagne gange en ufattelig fantasi, når det gælder om at ramme marginalgrupper blandt de arbejdsløse og på arbejdsmarkedet i det hele taget. Jeg vil gerne vide, hvordan man vil spare disse 200 mill. kr., hvordan man vil mindske de samlede udbetalinger med dette beløb, hvis man ikke vil gribe ind over for det såkaldte paradoksproblem på de borgerliges præmisser, som man har været meget tæt på at gøre i forbindelse med diskussionen i arbejdsmarkedsudvalget.

Endelig vil jeg gerne stille det tillægs-spørgsmål, om ministeren vil afvise at komme med noget som helst initiativ i forbindelse med denne helt utilstrækkelige og aldeles manipulatoriske paradoksrapport, som er blevet udarbejdet ganske og aldeles på Arbejdsgiverforeningens betingelser. Det er Arbejdsgiverforeningen, der har lavet hele den paradoksrapport; LO har været drønende tavse, og det må vi beklage. Vil arbejdsministeren afvise denne rapport som grundlag for nogen former for lovmæssige eller administrative ændringer, som vedrører de arbejdsløse?

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hr. Kurt Hansen spurgte mig, hvad jeg mente med en »forkert udfyldt ledighedserklæring«. Det kan jeg besvare ganske enkelt, der er ikke noget ideologisk i dette. Det er en ledighedserklæring, der indeholder forkerte oplysninger. At det skulle være en stramning, når folk, der afgiver forkerte oplysninger og derfor får henholdsvis for lidt eller for meget udbetalt, rent faktisk som følge af, at man får et bedre grundlag gennem ledighedserklæringerne, får lige netop det, de har krav på – at det skulle være en stramning over for marginalgrupper på arbejdsmarkedet, er en påstand, som jeg tror selv ikke VS-Bulletin ville trykke en artikel om, selv om man intet skal forsværge.

Men selvfølgelig vil vi gøre noget ved det reelle paradoksproblem, der findes i samfun-